

اثربخشی آموزش مبتنی بر راهبردهای خودتنظیمی بر خودکارآمدی و انگیزش تحصیلی دانش آموزان

زینب فغان نژاد^۱

^۱ کارشناسی روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور سمنان، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش مبتنی بر راهبردهای خودتنظیمی بر خودکارآمدی و انگیزش تحصیلی دانش آموزان است. روش پژوهش حاضر شبه آزمایشی با دو گروه کنترل و آزمایش است. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانش آموزان پایه ششم مقطع ابتدایی شهرستان گرگان استان گلستان به تعداد ۲۵۶۴ دانش آموز است و حجم نمونه پژوهش با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای، تعداد ۴۰ دانش آموز به عنوان نمونه پژوهشی انتخاب خواهد شد. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه های خودکارآمدی شرر و همکاران (۱۹۸۲) و انگیزش تحصیلی والرند (۱۹۷۷) بود که روایی پرسشنامه ها توسط کارشناس حوزه تعلیم و تربیت و روانشناسان و اعضای هیات علمی گروه روانشناسی مورد بررسی قرار گرفته و پس از انجام اصلاحات جزئی مورد تأیید نهایی قرار گرفت. پایایی پرسشنامه ها هم با استفاده از آلفای کرباخ ۰/۷۲ و بدست آمد که نشان از پایایی خوب پرسشنامه دارد. جهت تجزیه و تحلیل استنباطی داده های بدست آمده، از نرم افزار SPSS ورژن ۲۵ آزمون های کولموگروف-اسمیرنف و کواریانس استفاده شد. نتایج پژوهش های حاضر نشان داد که آموزش مبتنی بر راهبردهای خودتنظیمی بر خودکارآمدی و انگیزش تحصیلی دانش آموزان تأثیر مثبت و معناداری دارد.

واژه های کلیدی: اثربخشی، راهبردهای خودتنظیمی، خودکارآمدی، انگیزش تحصیلی، دانش آموزان